

Nr.
van het arrest

Nr. 2006/808
van het repertorium

Nr. 1358 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1.
geboren te op
wonende te

beklaagde

2.
geboren te op
wonende te

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr.
, advocaat bij de balie van ;

Beklaagd van:

De eerste en de tweede:

I. , tussen 25 juli 1997 en datum der onderhavige dagvaarding:

Bij inbreuk op de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

en de feiten sedert 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij de artikelen 99, 101, 146, 149 en 160 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

op het onroerend goed gelegen te , gekadastreerd als

met respectievelijke oppervlakten van 4a 6ca, 23a 46ca en 9a 84ca,

eigendom van eerste en tweede verdachte ingevolge akte van aankoop van 1 december 1996 verleden door notaris te ,

handelingen, werken of wijzigingen, omschreven in artikel 99 of 101 van het voormelde Decreet van 18 mei 1999 (voorheen artikel 44 van de Wet van 29 maart 1962 en artikel 42 van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, voortgezet of in stand gehouden te hebben,

en als eigenaar toegestaan of aanvaard te hebben dat de werken, handelingen of wijzigingen zoals voorzien in artikel 146, 1° en 2°, voortgezet of in stand gehouden worden,

in casu:

- een bergplaats/garage met afmetingen 13 m op 6 m
- metalen afsluiting
- verbouwwerken aan de schuur gelegen bij de ' (geklasseerd monument bij MB van 20.10.1993) o.a. nieuwe deuropening, wijziging van de oorspronkelijke doorlopende gevelmuur en plaatsen van luiken.

II. Te , tussen 25 juli 1997 en datum der onderhavige dagvaarding;

Bij inbreuk op artikel 13.2 van het Decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten van 3 maart 1976, zonder machtiging, of in strijd met bij zodanige machtiging gestelde voorwaarden, werken uitgevoerd te hebben aan een beschermd monument of aan een in een beschermd stad- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed,

in casu:

door het uitvoeren van verbouwingswerken aan een schuur gelegen bij de
 , beschermd als monument en dorpsgezicht bij Ministerieel Besluit van 20 oktober 1993, o.a. door het bijmaken van een deuropening met nieuwe poort, het wijzigen van de doorlopende gevel en het aanbrengen van luiken.

Overwegende dat de dagvaarding is overgeschreven op het hypotheekkantoor te onder nr.

i

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 18 november 2004 door beklaagden tegen alle schikkingen te hunnen laste
- op 18 november 2004 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 5 november 2004 door de correctionele rechtbank van Tongeren, dewelke als volgt heeft beslist:

...

Datum der dagvaarding: 18 juni 2003

...

Verklaart eerste beklaagde plichtig aan de hem ten laste gelegde feiten sub I en II en veroordeelt hem voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van 100 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 500 euro of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

Verklaart tweede beklaagde plichtig aan de haar ten laste gelegde feiten sub I en II en veroordeelt haar voor deze feiten samen tot een GELDBOETE van 100 euro, verhoogd met 40 opdecimen (x 5) en gebracht op 500 euro of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

Verplicht eerste en tweede beklaagde elk - bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot betaling van € 10,00 (tien euro), verhoogd met 45 opdecimen (x,5,5) en gebracht op € 55,00 (vijfenvijftig euro);

Legt aan eerste en tweede beklaagde elk een vergoeding op van 25 EUR;

Veroordeelt beklaagden hoofdelijk tot de strafkosten, deze begroot zijnde op 90,28 euro.

Beveelt herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, meer bepaald:

- de integrale slooping (inclusief vloerplaten) van de wederrechtelijk opgerichte bergplaats/garage van ca. 13 m bij 6 m;
- de integrale verwijdering van de wederrechtelijk geplaatste metalen afsluiting aan de voorzijde van het perceel;
- het ongedaan maken van de wederrechtelijk uitgevoerde verbouwingswerken aan de schuur, zodat deze schuur in haar oorspronkelijke toestand wordt hersteld; Dit houdt ondermeer in dat de bijgevoegde deuropening dient te verdwijnen, de oorspronkelijk doorlopende gevelmuur dient te worden hersteld en de luiken en poorten in hun oorspronkelijke toestand en uitzicht dienen te worden teruggebracht;

dit alles binnen een termijn van zes maanden vanaf heden, onder verbeurte van een dwangsom van 100 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregel;

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde bekomen heeft, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van beklaagden bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen, ter hand zal gesteld worden van de Hypotheekbewaarder melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging, ontwikkeld door mr. advocaat bij de balie van

Gelet op de door deze partijen neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat de hogere beroepen van de beklaagden en van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, ontvankelijk zijn;

Overwegende dat de feiten der tenlasteleggingen sub I en II dienen te worden gepreciseerd en geactualiseerd als volgt:

tenlastelegging I

Te van 25 juli 1997 tot 18 juni 2003

de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 160 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2001, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2001, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2002, en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003

tenlastelegging II

Te in meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 25 juli 1997 en 21 april 1998.

bij inbreuk op art. 13 § 1, 5° van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, zoals gewijzigd bij de art. 4.1° en 5 van het decreet van 21 november 2003 (B.S. 23 februari 2004).

Zonder de in art. 11 § 4 voorgeschreven machtiging of in strijd met bij zodanige machtiging gestelde voorwaarden, werken te hebben uitgevoerd aan een beschermd monument of aan een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed nl. door het uitvoeren van verbouwingswerken aan een schuur gelegen bij de

, beschermd als monument en dorpsgezicht bij Ministerieel Besluit van 20 oktober 1993. o.a. door het bijmaken van een deuropening met nieuwe poort, het wijzigen van de doorlopende gevel en het aanbrengen van luiken."

Dat de feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van de beklaagden ingestelde strafvordering daardoor niet gewijzigd worden en dat de beklaagden daarvan in kennis gesteld werden door voeging van de tekst aan het dossier middels kantschrift van het Openbaar Ministerie van 5 november 2005 en zij zich daarop hebben kunnen verdedigen;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub I zoals geactualiseerd bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat beklaagden niet vervolgd worden voor het wederrechtelijk uitvoeren van die werken doch louter voor het wederrechtelijk instandhouden ervan zodat hun verweer dat zij die werken niet zouden uitgevoerd hebben, niet relevant is; dat niet weerlegd wordt dat voor de beoogde en instandgehouden werken een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning vereist was en dat die nooit verleend werd;

Dat uit de gedane vaststellingen genoegzaam blijkt dat het om relatief recent uitgevoerde werken ging die alleszins dateerden van na de inwerkingtreding van de stedenbouwwetten (zoals o.a. nieuwe poort - nieuwe luiken waarvan beklaagden alleszins toegeven deze te hebben aangebracht in de brief van 10 mei 2004 aan architect zijnde stuk 39 - nieuwe inkomdeur);

Dat de werken aan de schuur en zoals door de vorige eigenaar uitgevoerd geen voorwerp van betwisting te dezen zijn;

Dat de brief van 2 december 1996 uitgaande van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en waarvan de notaris in de verkoopakte van 11 december 1996 melding maakt uitsluitend betrekking heeft op de regelgeving inzake van het beschermd monument en dorpsgezicht zoals blijkt uit de verwijzing dat:

"met het oog op toekomstige werken moet de eigenaar zich houden aan de bepalingen van het decreet van 3.3.1976 art. 11 gewijzigd bij decreet van 22.2.1995 en aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993", dit alles regelgeving zijnde inzake van monumenten en landschappen en derhalve zeker niet kan aangezien worden als enige goedkeuring op stedenbouwkundig vlak;

Dat beklaagden niet ernstig kunnen voorhouden niet wetens en willens te hebben gehandeld nu hen een bevel tot stopzetting gegeven werd door de burgemeester van _____ op 25 juli 1997 waarna zij desondanks niet overgingen tot herstel en enkel een onvolledige poging tot regularisatie ondernamen, deze niet continueerden en slechts activeerden in de loop van de procedure voor de eerste rechter en welk regularisatieverzoek nadien afgewezen werd;

Overwegende dat de schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub II zoals gepreciseerd bewezen is gebleven na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan en om de oordeelkundige overwegingen van de eerste rechter, door beklaagden niet weerlegd zijnde, die het Hof bijtreedt en alhier overneemt en als volgt aanvult;

Dat de vraag of de uitgevoerde werken nu al dan niet (ook) een stedenbouwkundige inbreuk uitmaken irrelevant is ter beoordeling van deze inbreuk;

Dat beklaagden volkomen ongeloofwaardig beweren dat al de beoogde werken reeds voorheen door iemand anders waren uitgevoerd, nu immers zij met betrekking tot de deuropening en de luiken zelf aangaven dat deze door hen nieuw waren aangebracht:

- brief van 10 mei 2004 (stuk 39) waarin beklaagden o.a. schrijven: " (...) de door mij aangebrachte luiken (...)",
- verklaring PV van terechtzitting van 28 november 2003: " (...) en ook de ingang zoals ik het gemaakt heb ";

Dat de gemaakte deuropening zich situeert in de beoogde gevelmuur;

Dat derhalve genoegzaam aangetoond is dat de beklaagden die werken uitvoerden zodat de vraag of de oude hoeve vroeger ook soortgelijke luiken had of niet, er niet aan afdoet dat beklaagden de bestaande toestand wijzigden hetgeen een objectieve inbreuk inhoudt nu zodanige werken

enkel mochten uitgevoerd worden mits voorafgaande machtiging, die niet werd aangevraagd laat staan bekomen;

Dat de brief van 2 december 1996 uitgaande van de Administratie Ruimtelijke ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen en waarvan de notaris in de verkoopakte van 11 december 1996 melding maakt uitsluitend beoogt de voorheen goedgekeurde en uitgevoerde werken aan het dak van de schuur en alleszins niet kan slaan op de te dezen geviseerde werken die immers op dat ogenblik nog niet uitgevoerd waren;

Overwegende dat beklaagden niet ernstig kunnen voorhouden niet te hebben geweten dat de bewuste hoeve was geklasseerd als monument en de omgeving als dorpsgezicht nu immers dergelijke klasseringbeslissing gepubliceerd wordt en tegenstelbaar is aan derden, ook toekomstige eigenaars;

Dat te dezen meer specifiek dient vastgesteld dat beklaagden minstens verwittigd waren van het feit dat de eigendom voorkwam op de ontwerplijst van voor bescherming vatbare gebouwen en landschappen en waarop een soortgelijke verplichting - weze het tijdelijk - eveneens rust zodat beklaagden hoe dan ook weet hadden van het bijzonder statuut van het door hen aangekochte gebouw en de noodzaak tot machtiging voor beoogde werken; dat het trouwens om een louter eenzijdige verklaring ging van de verkopers waarmee beklaagden zich blijkbaar hebben vergenoegd doch waarop zij thans niet kunnen steunen om strafrechtelijk vrijuit te gaan terwijl het Hof evenmin gevat is om te dezen de taak van de notaris te beoordelen;

Overwegende dat de eerste rechter terecht aannam dat de verschillende misdrijven sub I en II zoals aangenomen en bewezen bevonden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat bij toepassing van artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek alleen de zwaarste straf dient uitgesproken;

Overwegende dat de eerste rechter een wettige en aan de persoon van ieder van de beide beklaagden, daarbij rekening houdende met hun strafrechtelijk verleden, en aan de omstandigheden en de relatieve ernst van de feiten aangepaste bestraffing oplegde aan de beklaagden, zodat ook deze bestraffing door het Hof hernomen wordt omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het Hof bijtreedt en herneemt;

Overwegende dat nu de feiten sub I zoals geactualiseerd bewezen zijn de eerste rechter terecht is ingegaan op de herstellvordering van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel en dewelke rechtsgeldig opgesteld werd;

Dat deze herstellvordering niet steunt op de inbreuk sub II en de brief van 2 december 1996 zoals reeds aangehaald geen verband houdt met de regelgeving inzake van stedenbouw en verder niet blijkt dat de herstellvordering onrechtmatig zijn zou;

Dat er geen aanleiding bestaat om het oordeel omtrent de herstellvordering nog uit te stellen en dat trouwens bij besluit van 30 juni 2005 de Bestendige Deputatie van Limburg het beroep van de beklaagden tegen de weigeringsbeslissing van 4 april 2005 van het College van burgemeester en schepenen van _____ niet werd ingewilligd;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op één jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Overwegende dat het gepast is, zoals de eerste rechter terecht besliste, om een dwangsom op te leggen doch dat het bedrag ervan dient bepaald op 100,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Gelet op de artikelen

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek

- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 11, 13 en 15 van het decreet van 3 maart 1976
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt de hogere beroepen;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals hiervoor vermeld (pagina's 5-6);

Bevestigt het bestreden vonnis in zoverre

- beklaagden schuldig worden verklaard aan de hen ten laste gelegde feiten zoals thans geactualiseerd en gepreciseerd
- beklaagden voor deze vermengde feiten veroordeeld worden ieder tot een geldboete van HONDERD EURO te vermeerderen met 40 opdecimen en alzo gebracht op VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van ACHT DAGEN
- aan elke veroordeelde een vergoeding van VIJFENTWINTIG EURO wordt opgelegd
- beklaagden hoofdelijk veroordeeld worden tot de kosten, begroot op 90,28 euro;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige;

Stelt vast dat de feiten gepleegd werden zowel voor als na 1 januari 2002 doch niet na 29 februari 2004;

Verplicht elke beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert

- de integrale sloping (inclusief vloerplaten) van de wederrechtelijk opgerichte bergplaats/garage van ca. 13m bij 6m
- de integrale verwijdering van de wederrechtelijk geplaatste metalen afsluiting aan de voorzijde van het perceel
- het ongedaan maken van de wederrechtelijk uitgevoerde verbouwwerken aan de schuur, zodat deze schuur in haar oorspronkelijke toestand wordt hersteld; dit houdt ondermeer in dat de bijgevoegde deuropening dient te verdwijnen, de oorspronkelijk doorlopende gevelmuur dient te worden hersteld en de luiken en poorten in hun oorspronkelijke toestand en uitzicht dienen te worden teruggebracht

binnen de termijn van EEN JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest

uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklaagden, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, solidair tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt beklaagden solidair tot de overige kosten van hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij begroot op 72,88 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
TWEEËNTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier